

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת אמור - SHABBOS PARSHAS EMOR

ט"ו אייר תשנ"ט MAY 1, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7:35* שקיעה/יום השבת - 7:53
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:48 צאת הכוכבים/מצש"ק - 8:43
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:24 לשיטת רבינו תם - 9:05
*מי שמדליק מוקדם (כגון 7:00), אין לאחר מומון עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך עוד 25 דקות

מדעת עליון

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וכו' (כא-א)
הנה צריך לומר שבהיות כאשר צוה ה' למשה לאמר לכהנים שיקדשו עצמם, אך פן ירום לבב הכהנים ויתגאו בלבם לאמר "מי כמוהם" אשר בהם בחר ה' מכל ישראל להקדישם בקדושה ולהאכילם קדשי שמים שאסור לזרים, בודאי הם חשובים לפני המקום מאד וחיבתו להם יותר מכל ישראל, וירום לבבם על אחיהם בני ישראל. לכן, פ' בעל קדושת הלוי, האדמו"ר ר' לוי יצחק זצ"ל מבארדיטשוב, שלחוציא זה מלבם צוה הקב"ה שיקדים להם הקדמה אחת שלא ירום לבבם, ואח"כ יגיד להם את אשר צוה ה'.
והנה דבאמת לא שייך שיתנשא האדם אלא בדבר שהוא עמל וטרח ויגע עצמו בו, משא"כ דבר שלא עמל בו כגון יחוס אבותיו, לא שייך בזה התנשאות כי במה נחשב הוא. וזהו "אמור אל הכהנים בני אהרן" כלומר, שמקודם תקדים להם מה שחפץ השי"ת בהם הוא לא מצד עצמם, רק מצד היותם בני אהרן, שאהרן היה קדוש כל כך עד שבקדושתו הכניס בבניו קדושה גדולה קדושי עליון, ולא הם פעלו כל זאת, ולכן אין להם במה להתפאר. ואח"כ אז "ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו" - הקדושה שאני מקדש אותם. ולכן לא תאמר מקודם לבלתי ירום לבבם, וצוה ה' להכניסם במדת ענוה.

ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם וגו' (כב-לב)

אלא הם מועדי. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת וכו' (כג-ב,ג)

The first Possuk contains an introduction to the Yomim Tovim, but instead of a description of the festivals, there follows the prohibition against work on Shabbos. How can we explain the connection here?

The Gaon, R' Eliyohu ZT"l of Vilna, offers an ingenious solution to this problem. When it says "ששת ימים תעשה מלאכה" - *Six days you may do work*, it is referring to the six days of Yom Tov specified by the Torah during which all labor related to the preparation of food is permitted. They are: The first and last days of Pesach, one day of Shavuuous, one day of Rosh Hashanah and the first and last days of Sukkos.

Accordingly, the Torah allows that on "*Six days you may do work*" - for on the above-mentioned six days of Yom Tov, you may perform labor that is related to cooking and the preparation of food. But there is one festival on which this kind of labor is expressly forbidden. That is Yom Kippur - as is expressed by the words כל מלאכה...*The seventh day is Shabbos of solemn rest....you shall do no work*, on the seventh Yom Tov - Yom Kippur.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

One is prohibited from pouring water on a soiled linen tablecloth, but one is permitted to pour water on a soiled plastic tablecloth. However, if the plastic tablecloth has a trimming made of absorbent material, one must avoid wetting the trim. Likewise, if one's galoshes or leather shoes are soiled, one is permitted to pour water on them in order to loosen the dirt. However, if there is stitching on the shoes, he must avoid wetting it.

Some Poskim rule that the issur of שריה - soaking applies even to clean fabric. We follow the stringent view, thus, even a clean garment should not be soaked in water or any other cleansing agent.

The prohibition of soaking a fabric does not apply to soaking in a dirty liquid, since the fabric does not become any cleaner. For this reason, one is permitted to dry his hands on a towel even though he thereby wets the towel. Since one's hands generally have some dirt on them, the towel becomes wet and dirty, rather than wet and clean. This is also the reason that it is permitted to wipe dishes with a towel.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

as to how he and his many brethren in hiding, would be able to hear the shofar blown on this holy day. Thinking long and hard, he came up with a brilliant plan. He announced publicly that on a certain date (which happened to be the date of Rosh Hashanah) he would present a very special concert, featuring various types of instrumental music, played by various people. He also informed all his fellow Marranos to attend this once in a lifetime event.

Of course the other Marranos took part in the concert and Don Fernando allotted extra playing time for the "musician" who played the ram's horn. All those present were delighted with the unusual and highly original sounds emanating from this special horn, while Don Fernando and his friends intently concentrated on the sounds of the *Tekiah*, *Shvarim* and *Teruah* in order to fulfill this special Mitzvah. All this took place under the very nose of the clergy and hierarchy of Spain, who were unaware of what was really transpiring. All the emissaries of the Satan were present. They all heard and they all saw, but they knew nothing - for the Satan was confused and confounded.

TORAH GEMS

כל אשר מום בו לא תקריבו וכו' (כב-כ)

Whether it is found on the Kohain performing the Korban, or in the animal being offered, a מום - a blemish, disqualifies the Korban. According to the **Rambam** there are 140 types of blemishes which disqualify the Kohain, while there are only 50 types which disqualify the Korban itself. Thus, we see that the Torah is more particular about the perfection of the one offering the sacrifice than about the sacrifice itself.

So too, today, writes **R' Zalman Sorotzkin ZT"L**, when we have neither Korbonos, nor Kohanim who can offer them, we must be very specific about the perfection of a person who is davening to Hashem. We must be very careful regarding the five "blemishes" which can disqualify a person from praying and prevent his prayers from being accepted. A person who is davening to Hashem must: Make sure his hands are clean, cover the parts of the body that are not to be exposed, pray in a clean area, not be in need of bodily functions and concentrate on the words he says.

הנה עון חילול ה' הוא עון מר שאין מתכפר לא ביום הכיפורים ולא על ידי יסורים, אלא במיתה ר"ל. אולם ביאר הגמ"ר **אברהם יעקב הכהן פאם שליט"א**, בואו ונחזיק טובה לרבותינו הראשונים שמצאו תקנה גם לחילול ה' - והיא קידוש ה'. **ופירש רבינו בחיי** בזה סמיכות העשה ללי"ת - "ולא תחללו את שם קדשי" דהיינו הלאו, ובהמשך הקרא "ונקדשתי בתוך בני ישראל" - שהוא ענין העשה. כלומר, אם עברת על חילול ה', עסוק בקידוש ה', והוא כענין חולי שאינו מתרפא אלא בהפכו.

וכ"כ **רבינו יונה בשערי תשובה** וז"ל על כן בהרבות פעליו לקדש את השם ולעורר האמת להכין אותה ולסעדה, ונסלח לו מעון החילול בשומו האמת לעומת אשמת החילול - מדת תשובתו כנגד מדת משובתו עכ"ל. ונראה שהם הם דברי רבינו בחיי ורבינו יונה, שכיון דהתיקון הוא במקום הקלקול, שעוקר מה שפגע בכבוד התורה על ידי חיזוק התורה והרמת כבודה, ותחת חילול השם הוא מקדש את השם ומרבה כבוד שמים בעולם, נרצה לו לכפר עליו, זוהי רפואתו וזוהי תקנתו!

מעשה אבות.... סימן לבנים

בחדש השביעי באחד לחודשזכרון תרועה מקרא קודש וגו' (כג-כד)

Chazal teach us that one of the purposes for blowing the shofar on Rosh Hashanah, is to confuse and confound the Satan, so that he will be unable to prosecute the Jewish people during the day of judgement.

The story is told, that after the expulsion of the Jews from Spain, many Jews chose to remain in the country of their birth, under the guise of accepting the Christian religion. These Jews were known as Marranos due to their forcible conversion. Being that they held places of high office in the government or having assembled great wealth in Spain, they found it difficult to leave behind all that they had attained, to wander great distances in fear of famine and the unknown. They therefore, publicly converted to the other religion, but inwardly they remained loyal to Yiddishkeit, secretly fulfilling all the Mitzvos and maintaining their faith in Hashem.

One of these Marranos was **Don Fernando Aguilar**, who was the conductor of the royal orchestra in Barcelona. The month of Elul arrived and Rosh Hashanah was rapidly approaching. Don Fernando was worried